

Bestuursverslag 2025 ROZENSTRAAT – a rose is a rose is a rose

1. Inleiding

ROZENSTRAAT – a rose is a rose is a rose is een presentatie-instelling voor hedendaagse beeldende kunst, met speciale aandacht voor performance- en videokunst. De organisatie richt zich op het ondersteunen van kunstenaars met een reeds ontwikkelde praktijk, en biedt ook ruimte aan ‘vergeten pioniers’. Via solotentoonstellingen, langdurige samenwerkingen en inhoudelijk sterke randprogramma’s maakt ROZENSTRAAT kunst toegankelijk voor een breed publiek.

In een tijd van versimpeling en polarisatie gelooft ROZENSTRAAT in de verbindende kracht van kunst. Door middel van het werk van kunstenaars worden actuele maatschappelijke thema’s benaderd vanuit nieuwe perspectieven. ROZENSTRAAT stelt de kunstenaars centraal, en betreft het publiek actief bij hun ideeën en werelden via contextuele programmering.

De instelling vervult een unieke rol door een podium te bieden aan mid-career kunstenaars (35–60 jaar), een groep die vaak onderbelicht blijft. Door opdrachten voor nieuw werk, verdieping via randprogramma’s en langdurige begeleiding (zoals binnen de R-Projects) draagt ROZENSTRAAT actief bij aan artistieke groei en een duurzaam kunstklimaat.

In 2024 kreeg ROZENSTRAAT de bevestiging van structurele subsidie van zowel het Mondriaan Fonds als het AFK voor 2025–2028. Als één van de laatste onafhankelijke kunstplekken in het centrum van Amsterdam kan ROZENSTRAAT er daarmee naar blijven streven om een plek te zijn voor kunst, ontmoeting, verdieping en visuele zeggingskracht.

2. Artistiek Jaarprogramma

In 2025 stond het programma van ROZENSTRAAT in het teken van kunstenaars die nieuwe perspectieven boden op de complexiteit van identiteit, maatschappij en persoonlijke verhalen. Identiteitsvorming fungeerde als rode draad, met de vraag hoe mensen in roerige tijden omgaan met zichzelf, het verleden, de ander en de samenleving waarin zij leven. De programmering bestond uit solo-exposities, performances, videokunst, salons en verdieping in de vorm van randprogramma's.

2.1 Tentoonstellingen en randprogramma

Het jaar begon met de voortzetting van Buhlebezwe Siwani's project *ulwela amaza*, welke opende in november 2024 en doorliep tot in het eerste kwartaal. *ulwela amaza*, Siwani's eerste solotentoonstelling in een Nederlandse presentatie instelling bestond uit een live performance, een video en een grootschalige video-installatie, en was opgebouwd rond een choreografie die de kijker langs verschillende locaties in Amsterdam, Middelburg en de aan beide steden grenzende wateren voerde. Het verbond historische en meer recente verhalen van Zwarte gemeenschappen met deze steden en stelde de vraag hoe hun geschiedenissen met elkaar verweven zijn. Daarbij was ruimte voor wat bekend, onbekend en soms gewist is uit de geschiedenis van Zwart leven in Nederland. ROZENSTRAAT produceerde voor deze presentatie zowel de video-installatie als de performance, die tijdens de live performances samenkwamen. Samen met een groepsshow bij Kunstinstituut Melly vormde *ulwela amaza* de aanleiding voor Siwani's nominatie voor de Prix de Rome. Tot onze grote trots werd ROZENSTRAAT expliciet genoemd in de openingstoespraak.

In het voorjaar presenteerde ROZENSTRAAT *She Keeps Them Warm With Her Skirt*, een tentoonstelling van AnnaMaria Pinaka. In dit project, haar eerste solo show in Nederland, onderzocht de kunstenaar ogenschijnlijk tegenstrijdige iconische representaties van vrouwelijkheid. Haar nieuwste werk vertrok vanuit de rolmodellen uit haar jeugd. Via diverse media verschenen veranderlijke personages die het gangbare overstegen en bewust hun bestaan zochten in het rijk van fictie en fantasie, los van sociale codes en verwachtingen. Onderdeel van de tentoonstelling was naast een video ook een door ons geproduceerde live performance. Pinaka heeft een punkband opgericht, Baby's Breath, die twee avonden optrad op een locatie in Nieuw West, in Het Salon. Dit was een groot succes, waar naast ons vaste publiek ook nieuwe bezoekers zijn afgekomen.

We sloten het jaar af met *Prophet Machine*, de eerste solotentoonstelling van Mikołaj Sobczak in Nederland. De tentoonstelling bracht drie omvangrijke projecten samen en besloeg bijna tien jaar artistiek onderzoek naar de anabaptisten. *Prophet Machine* richtte zich op Sobczak's langdurige onderzoek naar de geschiedenis van anabaptistische geloofsgemeenschappen in Duitsland, Nederland en Polen, en belichtte hun vaak onderschatte invloed op het Europese politieke en culturele gedachtegoed. Na in 2024 een onderzoeksproject met Sobczak te zijn gestart naar de geschiedenis van de Anabaptisten in Amsterdam, waarvoor onder meer werd samengewerkt met de lokale anabaptisten gemeenschap, voelde het bijna vanzelfsprekend om Mikołaj uit te nodigen voor een tentoonstellingen waarin het project samen zou worden gebracht met twee overige projecten.

2.2. Randprogramma

Het randprogramma van 2025 bestond opnieuw uit een aantal vaste onderdelen, waaronder filmavonden met Jeffrey Babcock, leesgroepen onder leiding van Jimena Casas en curator's tours. Ook werden er walks, talks en screenings gepresenteerd en organiseerden we steevast een verdiepende salon. Deze activiteiten boden extra context bij de tentoonstellingen en versterkten de interactie met het publiek op verschillende niveaus.

Op de filmavonden komt al jaren een groot publiek af die voorafgaand aan de gecureerde, op de tentoonstelling toegespitste film, een introductie op de tentoonstelling krijgt. De leesgroepen zijn in 2025 een terugkerend onderdeel geworden binnen het randprogramma. Het is een intieme en verrijkende manier om dichter, of op een andere manier, tot de tentoonstelling te komen. Een aantal deelnemers is terugkerend. De salon is een relatief nieuw evenement, waarmee we de tentoonstellingen in de meeste gevallen afsluiten. We nodigen een spreker uit, organiseren nog een performance en vaak serveren we een op de tentoonstelling afgestemde snack of drankje. Tijdens de salon proberen we ook de voordracht van het in onze opdracht geschreven essay te plannen. Jennifer Tosch, oprichter van de Black Heritage Tours en Sites of Memory, verzorgde het essay voor de tentoonstelling van Buhlebezwe Siwani. Het essay, dat uiteindelijk in interviewvorm verscheen, over de presentatie van AnnaMaria Pinaka is geschreven door Chris Kraus. Vanwege haar relatief hoge leeftijd en gezondheidsklachten is dit essay niet voorgedragen. Krzysztof Kościuczuk, freelanceschrijver en een van de curatoren van Manifesta 16, schreef het essay voor de tentoonstelling van Mikolaj Sobczak.

ulwela amaza van Buhlebezwe Siwani

2.3 Rosebud en R-project

In dialoog met de hoofdtentoonstellingen programmeerden we ook enkele videopresentaties in onze videoruimte we standaard aanduiden als Rosebud. *Rosebud #14* bestond uit het werk *Female Sensibility* (1973–1974) van Lynda Benglis. In deze video ontvouwt zich een sensuele interactie tussen twee vrouwen, die een scherp contrast vormt met het masculiene-macho gepraat en het alledaagse geklets dat op de achtergrond hoorbaar is. Het werk reflecteert op de manier waarop vrouwelijke intimiteit en lichamelijkeheid zich verhouden tot dominante, vaak mannelijke discoursen. Binnen deze lijn toonden we ook *Somos Libres!?* (1981) waarin de Nederlands-Colombiaanse kunstenaar Miguel-Ángel Cárdenas (1934–2015) onderzoekt hoe vrij queer personen werkelijk zijn. Door middel van theatrale en symbolische scènes verweeft het werk

kritiek en ironie met humor en persoonlijke reflectie. *Somos Libres!?* belicht de complexiteit van vrijheid voor queer personen en stelt gangbare verwachtingen rond bevrijding ter discussie. Als uitzondering waren er tijdens de show van Mikolaj Sobczak twee extra Rosebuds te zien. Hoewel de film *A Radical Duet* (2023) van de Britse kunstenaar en filmmaker Onyeka Igwe — van wie tegelijkertijd een solotentoonstelling te zien was in Tate Britain — qua vorm en stijl sterk verschilt van het werk van Mikolaj Sobczak, benadrukt ook deze film de invloed die tegenculturen kunnen hebben op maatschappelijke veranderingen. Het verhaal speelt zich af in het Londen van de late jaren veertig, een periode waarin antikoloniale en Zwart-feministische ideeën volop in ontwikkeling waren en het panafricanisme springlevend was, en laat zien dat Zwarte vrouwen een belangrijkere rol hebben gespeeld binnen het panafricanisme als dusver gedacht. Daarmee belicht de film, net als de tentoonstelling van Sobczak een geschiedenis die bij het Nederlandse publiek relatief onbekend is. Ook was er een video van Mikolaj Sobczak en Colette Lumière te zien waarin beide kunstenaars tijdens hun laatste avond op een residency met behulp van absurdistische gesprekken ingaan op hun kunstenaarschap. Colette Lumière is een toonaangevende kunstenares uit New York die sinds de jaren zeventig werkt met onder meer performance, installaties, fotografie en schilderkunst.

Tijdens de tentoonstelling van Buhlebezwe Siwani gebruikten we de videoruimte voor de vertoning van twee reeksen van *The One Minutes*. Vooral de tweede serie, *When Art Isn't Life*, samengesteld door The Critics — een groep jonge filmmakers uit Nigeria — sloot goed aan bij de tentoonstelling. De serie onderzoekt de vraag wat kunst betekent wanneer zij niet losstaat van het leven, iets dat ook terugkwam in de video-installatie van Siwani. De seriew 'FIXATIONS' welke werd samengesteld door het populaire BUTT magazine, vergrootte bovendien onze zichtbaarheid binnen de queer gemeenschap, waar Buhlebezwe Siwani ook toebehoort.

Ieder jaar start er een project waarbij een kunstenaar een onderzoek start onder de noemer R Projects. Hiervoor gaat ROZENSTRAAT langdurige relaties met lokaal gevestigde kunstenaars aan, gericht op verdieping en productie. De pijler is ontstaan naar aanleiding van de behoefte van kunstenaars om een duurzame band met een instelling aan te gaan die hen de mogelijkheid biedt om over een langere periode presentaties te ontwikkelen.

Voor het R-Project van 2025 ontwikkelde Publik Universal Frxnd *Naked Recreation*, een nieuwe, grensverleggende muziekvoorstelling ontwikkeld voor vijf naakte performers en vijftig naakte vrijwilligers, uitgevoerd bij het Homomonument in Amsterdam. Het project verkende kernaspecten van het mens-zijn: ons lichaam en onze stem. Door samen te zingen, verkent de performance momenten van harmonie en dissonantie. Het innemen van ruimte met naakte lichamen is een radicale daad: een die kwetsbaarheid blootlegt, zichtbaarheid opeist en het recht om anders te bestaan bevestigt. Naaktheid is hier niet slechts symbolisch; het is bevrijdend, confronterend en diep menselijk. De performance is gebaseerd op drie historische momenten uit de Amsterdamse geschiedenis waarbij naaktheid een belangrijke rol speelde. Begin jaren '90 richtte Mattias Duyves Stichting GALA op om de zichtbaarheid van de LHBTQIA+ gemeenschap in de openbare ruimte te vergroten. Toen de Oeverlanden als queer ontmoetingsplek bedreigd werden door stadsuitbreiding, streed hij voor het behoud van cruising als belangrijk onderdeel van queer cultuur — een strijd die deze performance inspireert. Verder verwijst *Naked Recreation* naar het Wederdopersoproer van 1535 en de ludieke acties van de Dolle Mina's van de jaren '60. Samenwerkingspartners waren Stichting GALA, het Homomonument en Naked Bar Free Willy.

2.4 Overige programmering en samenwerkingsprojecten

Tot slot toonden we de performance *Imaginary Magnitudes* van Zhana Ivanova, waarin taal, herinnering en interpretatie centraal stonden. Twee lezers droegen een script voor dat live werd geïnterpreteerd door vier grotendeels onvoorbereide performers, waardoor herinneringen fragmentarisch naar voren kwamen en voortdurend verschoven tussen tekst, regieaanwijzingen en improvisatie. De performance onderzocht zo de spanningen tussen intentie, verbeelding en uitvoering, en verbond persoonlijke ervaringen van zintuiglijk geheugen, ruimte, seksualiteit en sociale klasse met een breder, collectief heden. Het werk ging bij Rozenstraat in première maar was daarna te zien bij Performatik in Leuven, het performance festival van Museum M. Met performanceplatform BAU werkten we samen doordat de repetities van de performances, als onderdeel van Ivanova's residency, daar konden plaatsvinden.

Leatherhard van Isabel Cordeiro

ROZENSTRAAT ontvangt regelmatig voorstellen van lokale kunstenaars en initiatieven die hun werk of projecten bij ons willen presenteren. In 2025 is gewerkt aan de ontwikkeling van een model waarin deze initiatieven kunnen worden gehost buiten het formele programma om, en op momenten dat onze ruimte anders niet zou worden gebruikt. Op deze manier bieden we kunstenaars ruimte, zonder dat het direct onderdeel wordt van de reguliere tentoonstellingen en programmering. Daarbij versterken we er onze band met Amsterdam en Amsterdamse kunstenaars. Een voorbeeld hiervan was het performance project van Isabel Cordeiro, waarvoor wij de ruimte een deel september beschikbaar hebben gesteld. Ook vonden we, in het kader van 750-jaar Amsterdam, ruimte voor de kortdurende presentatie Mokument met foto's van fotograaf en bijna buurman Leo Veger. Deze fototentoonstelling vierde het 750-jarig bestaan van Amsterdam met een visueel eerbetoon aan de bonte stoet mensen die de stad dag in, dag uit op de been houdt. Met deze tentoonstelling die twee weken duurde bereikten we een breder publiek dan gemiddeld, dat niet alleen kunstliefhebbers bestond maar ook uit buurtbewoners en familie en vrienden van de geportretteerden.

3. Marketing & communicatie

3.1 Persaandacht

In 2025 zijn onze presentaties beschreven en aangeprijsd in de pers. Zo plaatste De Groene Amsterdammer en Frieze Magazine een recensie over de tentoonstelling van Buhlebewze Siwani en werd over AnnaMaria Pinaka geschreven in Metropolis M. In landelijke dagbladen lijkt er echter steeds minder plek te zijn voor recensies over door presentatie instellingen gemaakte tentoonstellingen. Wel zien we onze tentoonstellingen en events regelmatig terug in hun stories en posts op Instagram en ook dat is waardevol.

3.2 Kunstenaarsinterviews

In 2025 zijn we begonnen met het maken van korte interviewvideo's met de kunstenaars. We gebruiken fragmenten daarvan op social media. De kunstenaars geven een korte uitleg bij hun werk, vertellen een anekdote of hoe ze tot een bepaald idee kwamen. Het maakt mensen nieuwsgierig en de kunst(enaar) toegankelijk en dichtbij.

3.3 Betaalde PR

In 2025 adverteerden we in De Groene Amsterdammer en Metropolis M — zowel in het geprinte blad als online. Ook voerden we gerichte campagnes via social media. Deze combinatie heeft een duidelijke positieve invloed op ons bereik en de zichtbaarheid van onze programmering. Ook campagnes op Instagram waren een terugkerend onderdeel van iedere campagne. In 2025 zagen we ons bereik met ruim 202% stijgen tot 120.000 kijkers. Bezoekers op onze pagina stegen met 108,5% tot een aantal van 13.800 en het aantal volgers steeg met 28,8 %.

Tijdens het R-project van kunstenaar Publik Universal Frxnd zijn we daarnaast voor het eerst gestart met een grootschalige postercampagne. Met honderd verspreidingspunten door de hele stad was het project nadrukkelijk aanwezig in de publieke ruimte. Op deze campagne ontvingen we veel positieve reacties. Niet alleen droeg dit bij aan de zichtbaarheid van het project zelf, maar ook aan de bredere publieke aanwezigheid van de instelling. Daarom zijn we van plan deze aanpak voortaan bij iedere tentoonstelling voort te zetten.

Hetzelfde geldt voor de verspreiding van posters in cafés en diverse culturele locaties. Deze campagnes, die doorgaans ongeveer zes weken lopen, werden voor het eerst ingezet tijdens de tentoonstelling van Mikołaj Soczak en bleken een effectieve manier om een breder publiek te bereiken.

3.4 Vriendenpagina

Ook is in 2025 onze vriendenpagina gelanceerd. Om de drempel om lid te worden zo laag mogelijk te maken is er gekozen voor een abonnementsvorm van 5 euro per maand met een minimum lidmaatschap van 1 jaar. Het leden krijgen toegang tot een afgeschermd online omgeving met behind-the-scenes video's en aanvullende achtergrondinformatie over onze activiteiten en tentoonstellingen. Het vriendenprogramma heeft daarmee een sterk inhoudelijke basis.

Naked Recreation van Publik Universal Frxnd

3.5 Museumjaarkaart

In 2025 is ROZENSTRAAT toegetreden tot de Museumjaarkaartregeling. Deze aansluiting vergroot de zichtbaarheid van de instelling binnen een breder publiek en draagt bij aan de toegankelijkheid van het programma.

3.6 Bezoekers & bereik

ROZENSTRAAT richt zich met haar programma voornamelijk op een publiek dat geïnteresseerd is in hedendaagse kunst, artistiek experiment en maatschappelijke en culturele vraagstukken. Daarbij probeert de organisatie nadrukkelijk ruimte te maken voor uiteenlopende publieksgroepen, waaronder jonge kunstenaars, studenten, culturele professionals, queer communities en bezoekers met interesse in video en-performance kunst. Tegelijkertijd blijft het bereiken van een breder en diverser publiek een belangrijk ontwikkelpunt voor de organisatie. In de planning van het randprogramma wordt hier ook rekening mee gehouden.

De filmavonden van Jeffrey Babcock zijn een terugkerend evenement dat een breder en diverser publiek trekt. Op deze avonden komt al jaren een groot publiek af die voorafgaand aan de gecureerde, op de tentoonstelling toegespitste film, een introductie op de tentoonstelling krijgt. Daarnaast proberen we bij iedere tentoonstelling ook activiteiten te organiseren waarvan we denken dat ze interessant zullen zijn voor dit publiek. Voorbeelden hiervan zijn de samenwerking met een interdisciplinaire werkgroep van de Universiteit van Amsterdam, met wie een werkgroep college organiseerden in de tentoonstelling van Buhlebezwe Siwani en de wandelingen door het Centrum van Amsterdam met de Black Heritage Tours. De leesgroepen zijn in 2025 een terugkerend onderdeel geworden binnen het randprogramma dat een klein maar specifiek publiek bereikt dat een extra mate van verdieping zoekt. Het is een intieme en verrijkende manier om dichterbij, of op een andere manier, tot de tentoonstelling te komen. Een aantal deelnemers is terugkerend. De curator's tour wordt wisselend bezocht, vermoedelijk ligt dit aan het tijdstip of aan het weer. Maar ook met een klein aantal deelnemers beoordelen wij ze als succesvol. Doorgaans ontstaat er dan immers meer dialoog en stellen mensen meer vragen. De activiteiten boden allen extra context bij de tentoonstellingen en versterkten de interactie met het publiek op verschillende niveaus.

Het publiek wordt bereikt via een combinatie van onlinecommunicatie, persoonlijke netwerken, samenwerkingen met kunstenaars en partners, persbenadering, nieuwsbrieven en sociale media. Door de kleinschaligheid van de organisatie speelt mond-tot-mondreclame daarnaast een belangrijke rol. De marketingaanpak is sterk inhoudelijk gedreven en sluit vaak nauw aan op de specifieke context en doelgroep van afzonderlijke projecten. In de praktijk merkt ROZENSTRAAT dat samenwerkingen met kunstenaars, gastcuratoren en partnerorganisaties regelmatig leiden tot nieuwe publieksgroepen en een zichtbare verbreding van het bereik. Tegelijkertijd ziet de organisatie ruimte om de marketing en publieksstrategie verder te professionaliseren en structureler in te zetten op publieksoontwikkeling en toegankelijkheid.

De impact van de activiteiten laat zich niet alleen meten in bezoekersaantallen, maar ook in de kwaliteit van de ervaring en de betrokkenheid van bezoekers, kunstenaars en deelnemers. ROZENSTRAAT ervaart dat tentoonstellingen en publieksactiviteiten regelmatig leiden tot verwondering, emotionele betrokkenheid, verdieping en inhoudelijke gesprekken. Juist de combinatie van kleinschaligheid, artistieke verdieping en directe ontmoeting tussen kunstenaars en publiek wordt vaak als bijzonder waardevol ervaren. De organisatie ziet het creëren van ruimte voor reflectie, ontmoeting en meerstemmigheid als een belangrijke maatschappelijke en artistieke bijdrage van haar programma.

In 2025 hebben we ons publieksbereik verder verdiept door, zoals opgenomen in het beleidsplan, per tentoonstelling minimaal tien verdiepende activiteiten te organiseren. Deze activiteiten bestonden uit performances, screenings, gesprekken en publieke programma's die inhoudelijk aansloten op de tentoonstellingen en ruimte boden voor ontmoeting, verdieping, reflectie en uitwisseling. Hiermee bereikten we naast ons vaste publiek ook nadrukkelijk nieuwe doelgroepen.

Ook op internationaal vlak hebben we onze samenwerkingen uitgebreid. Naast de internationale kunstenaars die onderdeel waren van het reguliere tentoonstellingsprogramma, nodigden we de Britse performer, Deniz Unal, tijdens de tentoonstelling van AnnaMaria Pinaka uit en werkten we samen met een Chileense curator Soledad Garcia Saavedra aan een screeningsprogramma. Ook was er de reeds genoemde samenwerking met het Performatik Festival in Leuven voor de performance van Zhana Ivanova. Binnen het Rosebud-programma presenteerden we bovendien een groot aantal kunstenaars die niet in Nederland wonen of werkzaam zijn. Dit gaf ons programma dat zich natuurlijk primair richt op in Nederland gevestigde kunstenaars - hoewel zij wel internationaal zichtbaar zijn - een sterker internationaal karakter.

Daarnaast werkten we, zoals ook al genoemd, samen met organisaties als The One Minutes en Kunsthuis Syb. Zij presenteerden in samenwerking met ons kortdurende programma's in onze ruimte. Ook stonden we voor de eerste keer op de NAP plus beurs waar we verschillende videokunstwerken toonden, sjaals verkochten en bovendien onze eerste vrienden wierven. Dit was een grote boost voor onze zichtbaarheid, aangezien de beurs een heel groot (7000 bezoekers) en breed publiek trok. Onze samenwerking met LI-MA bestond voornamelijk uit het tonen van video's uit hun collectie en de verdere planning van het project rondom Moniek Toebosch, zoals we in ons programma hadden opgenomen. Met de Ekard collectie hebben we plannen gemaakt, deze zijn echter stil blijven liggen.

Gedurende het jaar ontstond ruimte voor aanvullende performances, die niet in de oorspronkelijke aanvraag waren opgenomen maar bijdroegen aan de dynamiek van het programma en nieuw publiek meebrachten. Zoals de eerdergenoemde kortdurende presentatie Mokument met fotografie van Leo Veger en de performance van Isabel Cordeiro. We zien dat er binnen het lokale kunstpubliek nog altijd mensen zijn die ons niet kennen. We verbreden ons publiek niet perse met deze aanvullende programmering, maar verdiepen het nadrukkelijk wel.

Imaginary Magnitudes van Zhana Ivanova

4. Zakelijke ontwikkelingen in 2025

De jaarcijfers over 2025 tonen een financieel stabiele en veerkrachtige organisatie. Circa 93% van de begrote baten is gerealiseerd; de totale baten bleven daarmee 7% achter op de oorspronkelijke begroting. Tegelijkertijd zijn de beheerslasten en activiteitenlasten overwegend ruim binnen de begroting gebleven.

In 2025 is verder gewerkt aan het versterken en verbreden van de eigen inkomsten. De invoering van de Museumkaart en de succesvolle implementatie van directe kaartverkoop via Zettle hebben hiervoor een belangrijke basis gelegd. Hoewel de opbrengsten uit kaartverkoop, merchandise en kunstoplages nog achterbleven bij de verwachtingen, bieden deze ontwikkelingen goede aanknopingspunten voor verdere groei in de komende jaren.

De doelstellingen voor private fondsenwerving werden grotendeels gerealiseerd dankzij projectgebonden sponsoring en bijdragen van verschillende private fondsen. Daarnaast was 2025 het eerste jaar waarin de meerjarige subsidies van het Mondriaan Fonds en het Amsterdams Fonds voor de Kunst volledig van kracht waren, wat zorgde voor een stevige financiële basis voor de organisatie.

De verhuurinkomsten stonden onder druk door beperkingen op het gebied van akoestiek en klimaatbeheersing. De organisatie onderzoekt mogelijkheden om deze voorzieningen verder te verbeteren, zodat het potentieel van verhuur in de toekomst beter kan worden benut.

De beheerslasten vielen lager uit dan begroot, onder meer door lagere huisvestings- en energiekosten. Tegelijkertijd is geïnvesteerd in de verdere professionalisering van de financiële organisatie en administratieve ondersteuning.

Ook de activiteitenlasten bleven onder begroting. Dit hing samen met een efficiënte uitvoering van projecten, het herfaseren van enkele programmaonderdelen en lagere productie-uitgaven bij diverse tentoonstellingen en activiteiten. Tegelijkertijd werd zichtbaar dat de kosten voor transport en technische voorzieningen toenemen door strengere eisen van bruikleengevers en complexere producties. Deze inzichten worden meegenomen in toekomstige begrotingen en planning.

5 Organisatie, bedrijfsvoering en governance

ROZENSTRAAT wordt geleid door een klein en betrokken team van kunstprofessionals dat zich inzet voor het behoud van de ruimte als platform voor hedendaagse kunst, nadat Stedelijk Museum Bureau Amsterdam onverwachts op deze locatie werd gesloten. De organisatie kenmerkt zich door een flexibele werkwijze, korte lijnen en een grote inhoudelijke betrokkenheid van alle medewerkers en samenwerkingspartners.

5.1 Bedrijfsvoering en organisatie

Het artistieke team bestond in 2025 uit twee parttime curatoren, Sjoerd Kloosterhuis en Madelon van Schie, die tevens verantwoordelijk waren voor de dagelijkse leiding van de organisatie. Ellen de Bruijne vervulde de functie van zakelijk medewerker en was verantwoordelijk voor begrotingen, betalingen en de algemene administratie. Gedurende 7 maanden was er een marketing medewerker als freelancer betrokken. Sjoerd Kloosterhuis, Madelon van Schie en Ellen de Bruijne waren als zelfstandigen aan de organisatie verbonden. Het team werd aanvullend ondersteund door floormanager Ting Phangpanya, werkzaam via Stichting De Regenboog Groep, en zakelijk medewerker Laura Kneebone, eveneens werkzaam als zzp'er. Daarnaast werkten we regelmatig samen met Peter Verhaar voor technische ondersteuning en Laura Pappa voor grafisch ontwerp.

5.2 Team en werving

Tijdens de wervingsprocedure voor de nieuwe marketing heeft ROZENSTRAAT bewust ingezet op het bereiken van een diverse groep kandidaten, vanuit de wens om de diversiteit binnen het team verder te versterken. Hoewel dit in deze procedure niet tot de gewenste uitkomst heeft geleid, blijft inclusiviteit een belangrijk aandachtspunt binnen toekomstige wervingsprocessen.

De personele inzet bleek in 2025 onvoldoende om alle werkzaamheden duurzaam te kunnen uitvoeren. Met name binnen de artistieke en zakelijke leiding werd structureel tijdsdruk ervaren, waardoor werkzaamheden zich opstapelden. De ervaring van 2025 heeft duidelijk gemaakt dat uitbreiding van uren en fte noodzakelijk is om de organisatie gezond en toekomstbestendig te houden. Daarom heeft het bestuur besloten dat het aantal fte's per 2026 met 0,8 zal stijgen. Ook wordt sterk overwogen om de directie en de productiemedewerker vanaf 2026 in vaste dienst te laten treden.

In 2025 zijn we daarnaast gestart met een groep vrijwillige hosts die het team ondersteunt tijdens openstellingen en evenementen. Deze groep bestaat uit circa vijftien jonge en betrokken mensen

met affiniteit met het programma van ROZENSTRAAT. Zij ontvangen hiervoor de maximale vrijwilligersvergoeding. De hosts functioneren niet alleen als praktische ondersteuning en eerste aanspreekpunt voor bezoekers, maar vormen ook een klein netwerk rondom de organisatie waarin kennisuitwisseling, ontmoeting en onderlinge verbinding ontstaan. De inzet van deze vrijwilligers heeft het team gedeeltelijk ontlast en tegelijkertijd bijgedragen aan een sterkere binding met een jonge culturele community rondom de instelling.

Prophet Machine van Mikołaj Sobczak

5.3 Huisvesting en gebouw

Ondanks een uitgebreide verbouwing in 2016 verkeert ons pand niet in optimale staat. Onze grootste zorg betreft de slechte staat van het dak en de bijbehorende lichtstraat. Door het ontbreken van adequate isolatie ontstaat regelmatig geluidsoverlast voor omwonenden. Dit heeft de relatie met onze burens onder druk gezet en geleid tot terughoudendheid bij het programmeren van evenementen met geluid, zolang het dak niet akoestisch is geïsoleerd. We hebben hierop verschillende vervolgstappen in gang gezet. Voor 2026 staan afspraken gepland met zowel isolatie-experts als dakdekkers, zodat op basis van onafhankelijk advies kan worden vastgesteld welke aanpassingen noodzakelijk zijn.

5.4 Vertrouwenspersoon

Femke Theuws is aangesteld als vertrouwenspersoon voor de organisatie. Zij beschikt over ruime ervaring als vertrouwenspersoon binnen de culturele sector en brengt daarmee waardevolle expertise mee. Dankzij haar kennis van de sector en haar professionele achtergrond is zij zeer geschikt om deze rol binnen ROZENSTRAAT te vervullen.

5.5 Lidmaatschappen

Rozenstraat is lid van Moker en De Zaak Nu.

6 Toepassing van gedragscodes

ROZENSTRAAT onderschrijft de Fair Practice Code, de Code Diversiteit & Inclusie en de Governance Code Cultuur, en ziet deze codes als leidraad voor een duurzame, inclusieve en toekomstgerichte organisatie. Als relatief jonge instelling bevindt ROZENSTRAAT zich nog altijd in een ontwikkelfase, waarin professionalisering stap voor stap wordt opgebouwd. Juist in deze fase vinden wij het belangrijk om structureel aandacht te besteden aan inclusie,

toegankelijkheid, eerlijke samenwerking, goed bestuur en sociale veiligheid. Tegelijkertijd merken we dat deze thema's onder druk van tijd en beperkte budgetten niet vanzelfsprekend prioriteit houden. Daarom proberen we hier bewust en doorlopend aandacht aan te geven, zowel binnen de organisatie als binnen de programmering.

6.1 Code Diversiteit & Inclusie werk

Binnen de Code Diversiteit & Inclusie werkt ROZENSTRAAT vanuit de vijf principes van de code: het erkennen van verschillen, het bevorderen van gelijkwaardigheid, het creëren van toegankelijkheid, het stimuleren van wederkerigheid en het ruimte maken voor meerstemmigheid. Deze uitgangspunten vormen een leidraad voor zowel de interne organisatie als het publieke programma, al blijkt het in de praktijk eenvoudiger om deze principes binnen de programmering zichtbaar te maken dan binnen de vaste organisatiestructuur.

Binnen de vier P's van de Code Diversiteit & Inclusie — programma, publiek, personeel en partners — probeert ROZENSTRAAT daarom een samenhangende aanpak te ontwikkelen, waarbij de verschillende onderdelen elkaar versterken.

Op het gebied van programma heeft ROZENSTRAAT de afgelopen jaren een lijn ontwikkeld waarin uiteenlopende perspectieven zichtbaar worden gemaakt, met bijzondere aandacht voor kunstenaars met niet-westerse, biculturele en queer achtergronden. Deze lijn is in 2025 voortgezet en verder verdiept. Door de internationale netwerken en interesses van de curatoren Sjoerd Kloosterhuis en Madelon van Schie ontstaat er binnen het programma vanzelfsprekend ruimte voor stemmen en praktijken die in het Nederlandse kunstenveld niet altijd centraal staan.

De keuzes binnen het programma hebben direct invloed op het publiek dat de organisatie bereikt. In de afgelopen jaren heeft ROZENSTRAAT meerdere keren ervaren dat een diverser programma leidt tot een zichtbare verbreding van het publiek, zowel qua leeftijd als achtergrond. Dit was bijvoorbeeld duidelijk merkbaar tijdens de tentoonstelling van Buhlebezwe Siwani. Tegelijkertijd constateren we dat ons publiek nog vaak bestaat uit (een vaak academisch geschoolde groep) geoefende kunstbezoekers. Het verbreden van publieksgroepen vraagt daarom om langdurige investeringen in communicatie, toegankelijkheid en duurzame relaties met verschillende gemeenschappen en partners. Op dit vlak verwachten we vooral op marketinggebied nog belangrijke stappen te kunnen zetten.

6.2 Fair Practice Code

Ook de Fair Practice Code vormt een belangrijk uitgangspunt binnen ROZENSTRAAT. Sinds de oprichting zet ROZENSTRAAT zich, binnen de financiële mogelijkheden van de organisatie, in voor eerlijke beloning van kunstenaars, medewerkers, freelancers en samenwerkingspartners. Daarbij vormen de vijf kernwaarden van de Fair Practice Code - solidariteit, diversiteit, vertrouwen, duurzaamheid en transparantie - een belangrijke leidraad, zowel op financieel vlak als binnen de dagelijkse samenwerking en organisatiecultuur.

Kunstenaarshonoraria en vergoedingen worden conform de geldende richtlijnen uitgekeerd. Ook stagiairs ontvangen een stagevergoeding en aanvullende werkzaamheden van medewerkers worden marktconform beloond. Dit geldt onder meer voor de officemanager, floormanagement, gastcuratoren en de medewerker marketing en communicatie. Sinds 2025 ontvangen ook de directeur, curatoren en de financieel medewerker een maandelijks honorarium. Dat dit niet eerder

structureel mogelijk was, hing samen met de beperkte financiële middelen van een organisatie in ontwikkeling.

Sinds 2025 voldoet de organisatie aan de bestaande Fair Practice-richtlijnen voor zowel kunstenaars als de aan de organisatie verbonden zzp'ers. In de praktijk bleek echter dat de beschikbare uren en vergoedingen niet altijd in verhouding stonden tot de daadwerkelijke werkzaamheden, met name op zakelijk vlak. De organisatie beschouwt dit als een belangrijk aandachtspunt binnen de verdere professionalisering van haar werkgeverschap en opdrachtgeverschap.

Om deze reden wordt vanaf 2026 ingezet op een verdere verbetering van de arbeidsvoorwaarden. Het aantal fte's van zowel de directeuren als de financieel medewerker wordt uitgebreid, zodat voldoende tijd beschikbaar is voor zakelijke taken.

She Keeps Them Warm With Her Skirt van AnnaMaria Pinaka

6.3 Governance Code Cultuur

Binnen de Governance Code Cultuur werkt ROZENSTRAAT aan een organisatiecultuur die gebaseerd is op transparantie, zorgvuldige besluitvorming en gedeelde verantwoordelijkheid. Door de kleinschaligheid van de organisatie zijn de lijnen tussen artistieke en zakelijke leiding, medewerkers, freelancers, bestuur en samenwerkingspartners kort en direct. Dit maakt snelle afstemming en intensieve samenwerking mogelijk, maar vraagt tegelijkertijd om duidelijke structuren en heldere afspraken om de organisatie duurzaam en professioneel verder te ontwikkelen.

In het kader van verdere professionalisering werkt ROZENSTRAAT aan het structureler in kaart brengen van risico's op het gebied van arbeidsomstandigheden, werkdruk en sociale veiligheid. Vanuit een eerste inventarisatie van de organisatie kwamen met name aandachtspunten naar voren rondom werkdruk binnen het kleine team, de afhankelijkheid van informele communicatielijnen, het ontbreken van voldoende vastgelegde procedures, versnipperde werktijden en de behoefte aan duidelijkere afspraken rondom verantwoordelijkheden. Sociale veiligheid is tot nu toe gelukkig geen thema geweest.

De uitkomsten van deze inventarisatie zijn meegenomen in de verdere ontwikkeling van het organisatiebeleid. In 2025 zijn daarom verschillende stappen gezet, waaronder het invoeren van vaste overlegmomenten, het systematischer vastleggen van taken en werkafspraken, het werken

met gedeelde documenten en het versterken van interne communicatielijnen. Daarnaast is gestart met het explicieter vastleggen van interne processen, werkafspraken en communicatielijnen, zodat verantwoordelijkheden binnen de organisatie beter geborgd zijn en kennis minder afhankelijk is van informele overdracht. Ook wordt er meer gezamenlijk op locatie gewerkt om communicatie en samenwerking te versterken. Ten slotte zijn we gaan werken met een nieuw administratiekantoor, OZCAR. Zij ondersteunen ons bij de boekhouding en betalingen.

De komende jaren wil ROZENSTRAAT deze professionalisering verder structureren. Daarbij ligt de focus op het verduidelijken van rollen en verantwoordelijkheden binnen team en bestuur, het verder ontwikkelen van interne procedures en het versterken van een duurzame werkomgeving waarin continuïteit, transparantie en zorgvuldigheid centraal staan. Ook wordt gewerkt aan het formaliseren van beleid rondom sociale veiligheid, omgangsvormen en psychosociale belasting. Op die manier worden deze thema's niet alleen informeel besproken maar ook organisatorisch verankerd.

Sociale veiligheid zal hierin een belangrijk aandachtspunt zijn. Om die reden beschikt ROZENSTRAAT inmiddels over een gedragscode (Code of Conduct) en een externe vertrouwenspersoon, zodat medewerkers, freelancers en andere betrokkenen toegang hebben tot duidelijke richtlijnen en een onafhankelijke contactpersoon.

Ellen de Bruijne is per 1 januari 2025 gestart als financieel medewerker, nadat zij op 31 december 2024 haar bestuursfunctie had neergelegd. Deze overstap was een bewuste keuze om de continuïteit van de organisatie te waarborgen. De toekenning van meerjarige subsidies door het Mondriaan Fonds en het Amsterdams Fonds voor de Kunst maakte het mogelijk om zowel het programma als de organisatie van ROZENSTRAAT vanaf 2025 aanzienlijk uit te breiden. In dat kader werd op korte termijn gestart met de werving van een medewerker marketing en communicatie en een productiemedewerker.

Om te voorkomen dat het team tegelijkertijd ook nog een nieuwe financieel medewerker zou moeten inwerken, met extra werkdruk voor de directeuren als gevolg, is Ellen de Bruijne gevraagd deze functie voor een periode van twee jaar op zich te nemen. Als voormalig penningmeester was zij al jarenlang nauw betrokken bij de financiële huishouding van de stichting en beschikte zij over uitgebreide kennis van de organisatie, haar werkwijze en haar financiële processen. Dankzij deze bestaande betrokkenheid kon zij direct aan de slag zonder een uitgebreid inwerktraject. Daarmee werd niet alleen de continuïteit van de financiële administratie gewaarborgd, maar kon ook de aandacht van de directeuren gericht blijven op de verdere ontwikkeling van het programma en de organisatie.

7 Bestuur

Per 31 december 2024 heeft Ellen de Bruijne haar bestuursfunctie neergelegd. Het bestuur is haar zeer dankbaar voor haar jarenlange betrokkenheid bij ROZENSTRAAT en haar inzet, onder meer in de rol van penningmeester. Met het oog op een zorgvuldige overdracht werd het penningmeesterschap eind 2024 reeds overgedragen aan Annette Mullink, zodat zij zich goed kon inwerken in deze rol.

In 2025 bestond het bestuur uit Willem Asselbergs (directeur van Mertens Frames), Diana Stigter (galeriehouder), Annette Mullink (hoofd fondsenwerving en relatiebeheer van het Joods Cultureel Kwartier), kunstenaar Semâ Bekirovic en kunstenaar en cultureel ondernemer, o.a. oud-voorzitter van de raad van bestuur van Museum van Loon, Philippa van Loon. De samenstelling van het bestuur weerspiegelt de wens om verschillende perspectieven uit de kunst-, culturele en zakelijke sector samen te brengen en zo de organisatie vanuit uiteenlopende expertises te ondersteunen.

	Willem Asselbergs	Annette Mullink	Diana Stigter	Philippa van Loon	Sema Bekirovic
Benoeming	1-9-2017	1-1-2023	1-9-2017	1-1-2024	1-1-2024
Herbenoeming	1-9-2021	1-1-2027	1-9-2021	1-1-2028	1-1-2028
(Uiterlijk) aftreden	1-9-2025	1-1-2031	1-9-2025	1-1-2032	1-1-2032

Het bestuur neemt een actieve houding aan maar is niet direct betrokken bij de dagelijkse leiding. Bestuursleden ontvangen geen vergoeding. Het bestuur kwam in 2025 viermaal samen met directeur-curatoren en de zakelijk medewerker.

In 2025 heeft het bestuur vier keer vergaderd. Tijdens deze bijeenkomsten zijn verschillende belangrijke thema's besproken en is er gewerkt aan de verdere ontwikkeling van de organisatie en ideeën met betrekking tot de toekomst.